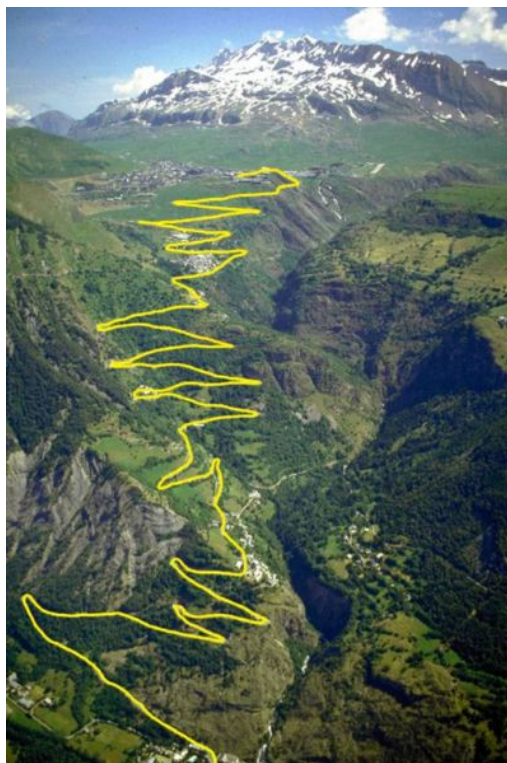

DE LADDER VAN VERGEVING

Het is donderdag 7 juni 2012. De dag dat mijn partner deelneemt aan de actie Alpe D'Huzes in Frankrijk. Het is een actie waarbij deelnemers zes keer de Alpe D'Huez opfietsen voor het KWF-fonds. 8100 deelnemers en 25.000 landgenoten strijken neer rondom de fameuze Alpe D'Huez, bekend van de Tour de France. De dag begint vroeg. Om 04.30 uur wordt het startschot gelost. Het is aardedonker. Ik zie de concentratie bij Annie op haar gezicht. Hier heeft zij acht maanden voor getraind en het benodigde sponsorgeld binnengehaald. Alle deelnemers staan klaar. Ieder met een eigen missie en met een gezamenlijk doel voor ogen: dat kanker niet meer als een dodelijke ziekte maar als een chronische ziekte wordt gezien.

Hoe kijk ik - als cursist van *Een cursus in wonderen* - naar dit uiterlijke gebeuren? Allereerst verwonderd over de vele deelnemers, de supporters, het fietsmateriaal en de minutieuze voorbereiding van de deelnemers en de organisatie. Maar alras verschuift de uiterlijke blik naar de innerlijke. En wederom zie ik dat de uiterlijke wereld slechts de innerlijke weerspiegelt. Wat ik van binnen meemaak is een doorgaand transformatieproces. Kort gezegd; een continu vergevingsproces. Een proces dat in de tijd vele jaren in beslag *lijkt* te nemen. Dit vergevingsproces heeft één doel dat wij allen met elkaar delen. Hierin zijn geen tegengestelde behoeften en belangen gelegen. Het is het ene doel dat ons allen verenigt en verbindt als één: *ontwaken in liefde, ontwaken in God*.

'De reis naar God is slechts het herontwaken van de kennis van wáár jij bent voor altijd, en wát jij bent voor eeuwig. Het is een reis zonder afstand naar een doel dat nooit veranderd is.' (T8.VI.9:6-7)

Nu kan ik zien dat de 8100 deelnemers allen verenigd zijn in hun gemeenschappelijke doel. Ik kan zien dat een gemeenschappelijk doel, onvoorziene krachten losmaakt en verbinding teweeg brengt. En daar weer onder zie ik dat allen het universele doel met elkaar delen en **dat is** *ontwaken in liefde, ontwaken in God*. Allen zijn zoekende naar een wereld zonder

lijden, ziekte en dood. Alle mensen zoeken in wezen hetzelfde: *liefde, vrede, vreugde en vrijheid*. De wegen die mensen bewandelen om dit te realiseren lijken in de tijd van elkaar te verschillen. En aangezien tijd niet bestaat gaat het in essentie om 'vergeven' of 'niet vergeven'. Dat zijn de enige twee wegen die bewandeld (gefietst ☺) kunnen worden. Alle 'niet vergeven' houdt mij in de illusie, in de droomwereld, vast. Terwijl alle 'vergeven' mij uit de illusie, uit de droomwereld, voert.

'Tussen deze paden ligt een andere weg die wegvoert van elk soort verlies, want offers en ontbering worden daar beide snel achtergelaten. Dit is de weg die jou nu wordt aangewezen. Alle wegen zullen uiteindelijk naar deze ene leiden'
(Wd1.155.5:1-2;7:1)

En terwijl ik gestaag de 8100 deelnemers - zij aan zij - de 21 beklimmingen van de Alp zie opgaan, zie ik innerlijk 'de ladder van vergeving' of 'de piramide van verzoening' voor mij.

'We gaan naar God. Sta hierbij stil en denk hierover na. Kan er een weg zijn die heiliger is, of meer jouw inzet, je liefde en je volle intentie verdient? Welke weg zou jou meer kunnen geven dan alles, of minder bieden en toch de heilige Zoon van God tevredenstellen? We gaan naar God.' (Wd1.155.12: 1-5)

Wat zien de 8100 deelnemers als zij bovenop de berg aanbelanden?
Die dag zien zij een zonovergoten Alpenlandschap.

Wat zien wij als we aanbelanden bij de laatste trede van vergeving?
Dan zien wij de *werkelijke wereld*: de vergeven wereld omdat wij onszelf hebben vergeven. De droomwereld is voorbij. Wij hebben ware waarneming ter beschikking, die enkelvoudig en eenvoudig van aard is. Wij zien dan dat elk moment, elke gebeurtenis, elke situatie en elke ontmoeting liefdevol gepland is en slechts één doel dient: *ontwaken in God*. Verder dan dat kan vergeving niet gaan, de laatste stap is aan God.

'Ga nu in veiligheid, maar ga voorzichtig, want dit pad is nieuw voor jou. Maar iemand die weet vergezelt jou. Laat Hem jou samen met de anderen leiden.'
(Wd1.155.9:1;10:5-6)

Terug naar het fietsen. Hoe staat het met Annie?
Zij heeft haar doel - zes keer de Alp beklimmen - gehaald.

Terug naar vergeven. Hoe staat het met ons?
Laat ik afsluiten met de volgende citaten/werkboeklessen uit de Cursus:

'Niemand kan falen die tot de waarheid tracht te komen.' (Wd1.131)

en

'Een gelukkige afloop staat voor alles vast.' (Wd11.192)

Zijn dat geen geruststellende gedachten om te koesteren?